

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

— Ranskan tasavalta ei ole noudattanut 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan ja erityisesti direktiivin 8 ja 9 artiklaa eikä SEUT 34 artiklaa, koska se on käyttänyt yksinomaan määrällistä arviointiperustetta arvioidessaan yksityisten suorittaman, toisesta jäsenvaltiosta peräisin valmistetun tupakan hallussapidon kaupallisuutta ja soveltanut tätä perustetta yksittäiseen ajoneuvoon (eikä henkilöön) ja yleisellä tasolla kaikkiin tupakkatuotteisiin estämällä suoranaisesti yksityisten suorittaman toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien tupakkatuotteiden maahantuonnin silloin, kun määrä on ylittänyt kaksi kilogrammaa yksittäistä ajoneuvoa kohden;

— Ranskan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää ensinnäkin, että vastaaja käyttää yksinomaan määrällistä arviointiperustetta rikkomista määriteltäessä, vaikka edellä mainitun direktiivin 92/12 9 artiklan 2 kohdassa (ja direktiivin 2008/18⁽²⁾ 32 artiklan 3 kohdassa) mainitut rajat ovat ainoastaan ohjeellisia eivätkä ne missään tapauksessa ole ainoa huomioonotettava seikka määriteltäessä sitä, onko tupakan hallussapidolla kaupallinen tarkoitus vai onko tupakka tarkoitettu sitä kuljettavan yksityisen omaan käyttöön.

Lisäksi komissio katsoo, että Ranskan yleisen verolain (Code général des impôts) 575 G ja H §:ssä säädetty yhden ja kahden kilogramman rajat koskevat kaikkia hallussa pidettäviä tupakkatuotteita (savukkeet, piippu- ja savuketupakka, sikarit jne.), vaikka direktiivissä säädetty vähimmäisrajat ovat kumulatiivisia ohjeellisia rajoja, jotka on säädetty kunkin tupakkatuotelajin osalta erikseen.

Kantaja toteaa lisäksi, että Ranskan lainsäädännössä säädetään rajat ajoneuvoa eikä henkilöä kohden, mikä johtaa suoraan siihen, että samassa ajoneuvossa kuljetettavat määrät lasketaan yhteen riippumatta ajoneuvossa matkustavien henkilöiden lukumäärästä.

Toiseksi kantaja vetoaa SEUT 34 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin kansallisissa säännöksissä estetään tietyt määrät ylittävät tupakkatuotteiden tuonti Ranskaan toisesta jäsenvaltiosta, vaikka tuotteita pidettäisiin hallussa asianomaisen omaa käyttöä varten. Nämä säännökset ovat näin ollen ”vaikutukseltaan tuonnin määrällisiä rajoituksia vastaavia toimenpiteitä”, joiden tarkoituksena tai vaikutuksena on muista jäsenvaltioista tuotujen tuotteiden epäedullisempi kohtelu.

Kolmanneksi komissio kiistää vastaajan esittämät perustelut, jotka koskevat erityisesti verolainsäädännön harmonisoinnin puuttumista Euroopassa sekä tupakoinnin vastustamisen vahvistamisella toteutettavaa kansanterveyden suojelun tavoitteen turvaamista.

⁽¹⁾ Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/12/ETY (EYVL L 76, s. 1).

⁽²⁾ Valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 16.12.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/118/EY (EUVL L 9, s. 12).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Haarlem (Alankomaat) on esittänyt 16.5.2011 — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Asia C-227/11)

(2011/C 226/23)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Rechtbank Haarlem

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV

Vastaaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko [J6801B-malliset] aktiiviset verkkoanalysointorit luokiteltava nimikkeeseen 9030 40 vai nimikkeeseen 9031 80?
- 2) Onko [– –] 20.1.2005 annettu komission asetus (EY) N:o 129/2005⁽¹⁾ [– –] pätemätön siksi, että komissio on luokitellut kyseisessä asetuksessa 3 ja 4 kohdassa mainitut verkkoanalysointorit virheellisesti eli nimikkeeseen 9031 80 39 nimikkeeseen 9030 40 sijasta?

⁽¹⁾ Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön ja asetuksen (EY) N:o 955/98 muuttamisesta annettu asetus (EUVL L 25, 28.1.2005, s. 37).

Kanne 19.5.2011 — Ranskan tasavalta v. Euroopan parlamentti

(Asia C-237/11)

(2011/C 226/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: E. Belliard, G. de Bergues ja A. Adam)

Vastaaja: Euroopan parlamentti